

ויקרא כג אמר

בְּעִשָּׂר לְחֶדֶשׁ הַשְׁבִיעִי הַהֵּذֶה יוֹם
הַבְּפָרִים הוּא מִקְרָא־לְכָדֵשׁ יְהִיה לְכָם
וּעֲנִיתֶם אֶת־צִפְשָׁתֵיכֶם וְהַקְרְבָתֶם
אֲשֶׁר לִיהְוָה: כִּי וּכְלִמְלָאכָה לֹא
תַעֲשׂו בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה כִּי יוֹם
בְּפָרִים הוּא לְכָפֵר עַלְיכֶם לִפְנֵי יְהֻנוּה
אֱלֹהִיכֶם: כִּי כָל־הַנֶּפֶשׁ אֲשֶׁר לֹא
תַעֲנֶה בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וּנְכַרְתָּה
מִעַמָּיהָ: וּכְלִהְנֶפֶשׁ אֲשֶׁר תַּעֲשֶׂה בְּלִ
מְלָאכָה בְּעֵצֶם הַיּוֹם הַזֶּה וְהַאֲבָדֵת

ט

(רמב"ן): מ"ד טפי' מינ' קד' מיום ומוקודש לדב' מה, ואס לו נכם ליהיא דבר מה מקודש, כי פיווטו כלל דב' טבשיות י"ג: מקרא קדרש. קדרשו נכסות נקיים עת' בתקופת י"ג, וככלור ימי' טווים נקיים כמלול וצממות דב' טבשיות י"ג: ס' (ה) זהaberha'i. לפ' נסחאות על שאו.

דור החיים

בנוסף דף מ' מתוין מומרים פסוקים נאככניים מגילין כנעם, וכטבש למינו זה מטעם כלום יט' עבד טמפלרין לויו וליינו מהלזון מד' כלון, ולדרך זה הילר וככל מליכת כל' חטאנו וכטבש כי יוס כיפורים סוף פירוטה כי עיינומו אל יוס מכפר וכו' לך' הדר שכהן מנכפר טליו וכsole עטוק גמליהכחו, וכטמפלין על דבר טינומו כל יוס לנצח יциין כמכפר כי כוותיך^ז: טען זכיינ' כו' על דבר מה שאלמו^ח:

אור בעיר

קטרו סלקן וזה עלה נוכחות נקייה מקרלה קודח חמל ומיין ישי. **קטרו** סימני צהובים ננו כפלה, אסרי מכדר גלן קריליה, הילג מילוט כבוי עטמות. **קטרו** סימני מה טעם נספחים במקבר מקווים מגניבים.

אונקלום

תְּהִרְיוֹן יוֹסָא דַּכְּפֹרוֹרָא הוּא מַעֲרָע
קְבִּירָה יְהִי לְכֻנָּן וְתַּעֲנוּ נֵת
לְפֶשְׁתְּחִיבָּן וְתַּקְרִבָּן גַּרְגָּנוֹן קְרָם
לְבָרָן יְמָא וְלִבְרָא לֹא תַּعֲבְּרוּ
לְבָרָן יְמָא תְּדִין אָרֵי יוֹסָא
לְדַכְּפֹרוֹרָא הוּא לְכְפָרָא עַלְיכָוּ
בְּמִדְּרָם יְאַלְּחָבוּן כִּי אָרֵי בְּלָגָם
אָלְשָׁא דְּלֹא מְהֻנֵּי בָרָן יוֹסָא
תְּהִרְיוֹן יְשִׁיחָצִי מְעַמְּחָא: וְלֹכֶד
אָלְשָׁא רֵי תַּעֲבֵר בְּלֹעֲבָרָא בָּכָרָן
וּסְמָא הַדְּרִין וְאָכְרֵב יְתֵא סְמָא הַדְּרִין

אונקלום

לענין ולגאל תעוזב אתם אני יהוה אלְהִיכָם פֶתַיש כ וידבר יהוה אל
משה לאמר כ דבר אל-בָנֵי יִשְׂרָאֵל
לאמר בחודש השבעי באחד לחודש
יהיה לכם שְׁבָתוֹן וברון תרוועה
מקרא-איך: מה כל מלאת עבדה
לא תעשו והקרבתם אשא ליהוה: ס
רpsi וידבר יהוה אל-משה לאמר כ א-
תשבוק תהנו אנה כי אלהכון:
כ ופְלִילִי כי עם משה ל'מייר:
ס פְלִיל עם בני ישראל ל'מייר
בירחא שביעאה בחר לירחא יה
לכון גיאו דוכן ובבא מעשי
קדריש: מה ב' עכידת פְלִילָנו? א
מעברון ותקרכנו גראבנא קרכן יי
ס ופְלִיל כי עם משה ל'מייר:
ס ברם בעשרא לירחא שביעאה

ב' ט' ע'

צטוכו (ק'כ): תזעוב. כמו פלניכוס וכוס ילקנו, והן לך לסייעת^ה מכס (ק'כ ע' ט' - מה כ' ט' אג' ז' זברון ד' אלחוובם. נחמן מכס טכרי^ה: (כ') זברון תרועה, (כרכ') פסוקי זכרונות^ה ופסוקי שופרות^ה (ק'כ, ה' כ' ל' כ' עקרות יוחק^ה) סלקת מתחיו של קומפיסים (ר' כ' ט' ז'): (ככ') וחקרבתם אששה. כמושפיס כהמוריים כהומץ כפקודיטים^ה (ג'ה' ט' ט'): (כ' א'). כל הcken וורקן צבוחות מיעוטין (ק'כ) (כ' ד' ט' ז').

שצט ויקרא כג אמר

לענין ולפנ' תעוז אתחזב אל'היכם פ' חמיש כ' וידבר משה לאמר כ' דבר אל' לאמר בחודש השבעי ייה לכם שבחון זכה מקרא-קדש כ' כל-מלא לא תעשו והקרבתם אש ר' וידבר יהונה אל' משה

לכט בחר

זונקלום

**בְּלִמְלָאַת עֲבֹדָה לֹא תַעֲשֵׂי יְאֵלֶה
מַזְעֵדִי יְהוָה אֲשֶׁר-תִּקְרָאוּ אַתֶּם
מִכְרָאֵי קָדֵשׁ לְהִקְרִיב אֲשֶׁר לְיְהוָה
עַלְהָה וּמִנְחָה זְבַח וּנְסָכִים דְּבָרִים
בַּיּוֹם הַמְלָכָד שְׁבַתָּת יְהוָה וּמְלָכָד
מִתְנוּתֵיכֶם וּמְלָבֶד בְּלִנְדְּרִיכֶם וּמְלָבֶד**

גט בתייר

רלה מה נאכש עיל פfram כמג' ג' נעלם, ופראט טס ר'נגי
ע' פ' פטומו פלייטס הלאיס ול' כהיל' מפל' הא, וכלהן לא'
כניין פטומו, ח'ה פט'ר לנו' ממוקן על ציפריך טס פטומו,
ומה שנדצ'ל כהיל'. המתל לאכט מותס דקפה לו' לא' יונ' ז' ז'
הו' מיק' ח'רל' צונעה מי' טנט' מה' מלון' קלחוט' לאכט'ן
צונעה' ימס' ולח'כ' יוס' זמיינ' ול' עט'ה כהנו' פטוק' דכללו'
יוס' זטלרין' נטוך' צונעה' ימס', טה' לו' ג'יל' נטchrom' מג'
סמנונה' ימס', מה' פאיין' המתל' סלטטמל'ה ווי' מומן' לח' כינוי'
ל'ויס' פטומו', רק' לח'כ' צונעס' מזוז' קפה עלי', פרידטס'
(מ"ל'), רק' ג'יל' צונעס' דקרל' נטה' דוקה' צקחות' הו'
כן ול' פטוק', ומוקן טס המדריך קסל'ם' גו'ג' ביל'קו' פ'
ונע' נושא'ת' לא'ר' - ששה' - פרישתכם.

בבקבוקה מכס' עכדו עמי' עד' יו'ס לח'ד קסק' טעל'
פריל'ו'תס*' (המ' פטום - סוכ'ה' (המ'': ב' כל' מל'א'בת
עכ'ז'ורה. הפל'ו' מיל'וב'ס צו'ו' עז'ז'ה' (ל'ס''), טעל'
ול' חטוש'ס יט' מסרין' כים' צדר'ר: לא' תעש'ו'. יכו'
קף' הו' בל' מועד' יול' ה'ר' צמ'ל'ה' עז'ז'ה' (ה'ס'')
ס'ים' (ה'ס''): (ל') עול'ה' ומצח'ה. מיניח' נס'ס' (ה'ס'')
CKERIG'כ טס' הבנול' (ממו' מ'ז'): דבר' יומ' ב'ינ'ו'.
חו'ק' קבל'ז'ו' (המ' כ'יז'): חמום' פט'ק'דים' (פ'מ' כ'יז'): דבר'
וזום' ב'ינ'ו'. כל' לא' עט'ר' וו'מו' צט'ל' קרב'נו' (ה'ס''): דבר'
ווע' נושא'ת' לא'ר' - ששה' - פרישתכם.

דור החיים

בזאת, ופירושם כי כינויו צפיפות מילוט (ו"ז ז'): **לְכָה גַּמֵּר חֹמֶר וּמִלְצָד מִמְנָמִיכָם וְגַן כָּל** ז'. **מוֹעֵדִי כָּא.** ממר רבי עקיבא (תולח נדריכם וגנו' כל מזומותיכם לבד חננו לך' סמסמע הפלוטות ז') וכן מלווה צהון צוים כבניות פסוק ז'(כ) הללו ימי גווע גומולנס (ז'יך י"ג), לאס ולען געזופו, הילען

אור בהיר

(ז) פֵי סָלוּ סֶל מְעַד. קִיחָה) מְהוּמָמוֹ וְכֵל.

אונקלום

לקט בחר

שאלו חומר כרת בכל מקום ווינו יודע מה כו' (ז').
 כבשאו חומר וכחדריו למד נל כרכה שחייו חול
 חצון (ז'): (ה) כל מלאה וגב. (ז') נעדכו עלי
 כלוחם כרכב' (ז'), והוא לארוך על מלחה לילך' (ז').
 מלחה יוס (ז') עצרת דיא. עתרתי
 חוכס חילום' (ז'), כמלך* שיזען אם צינו לטודח נך
 שאנו מושאות... וכלה. (ז').

ומלך כן ב' (ז'), וזה טה מר ונכין "חמלר"
 כמ' חיין, וכל המה ר' עקירה מכר כן נר' (ז').
 ושירוטו שמזכיר מרדך ימלון וויס הכהנויות
 (ז'): מה שפהר שפירוש גלוין, נלכט ממקום
 זה מקום, וכך שכם נמי לעיל (ז') ב': מ') יס
 גולקיס, "וכן" מלגה צויה', וו' ציך ען פוקון (ז').
 והיומר קרוינ כלון וו': מ') ד' להן כמוניות גמלחה
 יוס' (ז'), פ' טמלי נ' (ז') וכל מלחה נל מעתן, (ז) כל פוקון נ' (ז') כל מלחה
 נל מעתן, (ז) ב' פוקם נ' (ז') וכל מלחה נל מעתן: מה) ווין קרול מלחה ען מלחה לילך', מותס לדמיון יוס' (ז') וכל
 מוקט דלמיין יוס' צין במלחה נטה ובין מותס נל מעטה (ה) חין קרול נל בוצות (ילך') וו' ציך ריק צויה', וכן סע עניין
 יוס' קרולן קרול, וכן בוצת, וכל מוקט (ב') (ז'), ומילן כלן דלמיין "געלס" פוקם יוס' (ז') מלחו' כלהר, פפיווט
 מעזומו כל יומ, כלטור יוס' ממס (ולכך במוגב ענאלס נל זוחלה ווין צונעט, פפיווט
 מלחה ציללה ווין נל בוצות (א'). ומלה צמלהנה ומברר פ' מיזם יוס' יומם פלט לדיינו ממען (עמ' ב') נט' צפ'

אור החיים

לדוֹן כמְלִיאֵר קוּסָס לַסְגָּל סְגָּל דְּבָר זֶכֶה: לְדָבָר דָּוֹזָן קָגָן בְּטוּמָתָךְ. גַּמְנוּקָם בְּכָבִים גַּנְעָן יְסָרָר

אונקלום

שםות לד תשא תקצח

בחדש האביב יצאת ממצרים: ט כל-
פpter רחם לֵי ובל-מִקְנֶה תוציאר פpter
שׂור וְשָׂה: ופpter חַמּוֹר תפדה בְּשָׁה
וְאַסְלָא תפדה ועראפטו כל בְּכָור
בְּנִיד תפדה ולאייראו פני ריקם:
ט א ששית ימים תעבד וביום השביעי →

לקט בחיר

אונקלזם

תקצז שמות לד תשא

לוֹשֶׁב הָאָרֶץ וַיְנוּ | אַתְּ רִאֵל הַיּוּם
וַיַּבְחֹן לְאֱלֹהִים וַיָּקָרָא לְךָ וַיַּאֲכַלְתָּ
מִזְבְּחָה: וַיָּלַקְתָּ מִבְנְתֵיכָו לְבָנֵיךָ וַיְנוּ
בְנְתֵיכָו אַחֲרֵי אֱלֹהִים וַיְהִי אֶת-בָנֵיךָ
אַחֲרֵי אֱלֹהִים: אֱלֹהֵי מִסְכָה לֹא
תַעֲשֵׂה יְלָךְ: אֶת-צָגָן הַמִּצּוֹת תִשְׁמַר
שְׁבֻעַת יְמִים תַאכְלֶל מִצּוֹת אֲשֶׁר
צִוִיתֶךָ לְמוֹעֵד חֶדֶש האַבִיב כִי

רשות

אור החיים

על פי כן כל חכמתו¹⁷), וכמעט כי חנו פירוט
ו贊וי בלהן מהו הלאים כי הן חמוץ בסיס
כגלו ליעוד נסתרות חמוץ להלאים וככלו לך וגוי
וחומו נמס' ע"ז (ח) כי מעתם קלייה מעל
צנגל (ע"ז ד') חלך חלך חלך כהן גוי וככל
כמוהו תלוים צויהות מוריים, אלה חזק כ' על
סדרי כדי שיקבזו טליתם פפליטם שיט מגוזים
לכס גמתקנות מלמר סכפיהה, זה חד מפרני
סתובגה בלוכין, וכזוכי זמירות שכם לפיו שכס
עדזו ע"ז טסיך שוקולב כנגד כל קטניות כובל זוך
המר כ' מותה שטה שטה גס בן טקלב כנגד כל
קטנאות יטוקן כמנות, ועינן מבה ברכבתו
רלוון כי כן חלך חיקוי סחנון שקווש

אור בחר

עלמו כפקוק י"ג, ונמה מוח לנומנו. ר'גבן) לכן מחל שמלם סלכטן מזנומוטס מיטוונן גוינ' תלין שען ענדודס זויא, נק' על פ' כן חוא נומל פון מלכיזום. ר'גבן) וסיל' פיקפה מיימילרט.

אָזְבָּקָלָם

ישראל: כ ר' יאורי ש גוים מפניך
והרחבתי את גבליך ולא ייחמד איש
את-ארצך בעלהך לראות את-פני
יהוה אלהיך שלש פעמים בשנה;
כה לא-תשחת על חםך בסיזחה ולא-
ילין לבקר ובח תג הפטה; כי ראות
שוראו; כ ר' אריה אריך עמפני
גדך לא-פוחית החופת ולא
מד גאנש כי ארעד במקה
תתחזאה קרט זי אנטה פלא
יעין בשעה; כי לא חbos עלי^{לע}
יעש רם פכחן לא ביכחן
ספרא בר ממרביה פרבי
סת תנא דפסחא ט ריש

לקט בהיר

זור החיים

אור בחד

ונגה) וליה חמל מליכן. רגנו סקיה מרטעל בלחים טונחו.

אוניברסיטה

הכאות שמות לד חזק

תשבת בחריש ובקצר תשבתן שביעאה פניהם בורועא ובחזרה נחנה כה חנאו רשבועיא תעבד לך בבבוי חצר חטנו ותנא רכגשא למפקא דשתחא כה תלתן ומנוו בשיטה יתחנון, כל דרכויך גורם רבון עלמא ז אלהא **כליזורך אתיפני הארץ | יהוה אלהי**

ב' ט

על שפה-tag נבונותם ביטו אולם מיג' ממנה מדטה מן קייל פוטיס ("ג'א") : מה) שעד מיל' מנייניטס ה' המבוגר גידיך צפדה ליז'יכס, וקדוטס בגכס מכיחסים חומו למייה: מט) פ' נגס לאלאן לקייטה פיטיזו להטסוו דניר המתפקיד, אלו דוקהך, يول נלייחמל גס ען סכונטה, ומפני רליה מאכידיטס חמייך גסם סטמאדונג מסור לו שא חדד נולמר וווקפיטס (ז) אנטאנס טון כו' דבר טענויל, סכלל פטעס דומגנאנל צו' צו'זיאו נלהו מוקוס סטיאס מקודס, כמו כן סטאלס מגהנגלאן זק"ס יויס וויל' צוחלה למקום סקטהיפיל. (א) כלומר רטמיהליס צק, והן לומר וכלייס צאנק, סאcli נכלע זטראל מדריך ובתוכו לח'כ' וולס וכוכ' צוחלה למקום סקטהיפיל.

לולן יונדרו באין נטערס בל'הוור מה להלן עד והווער און ען רעדז
לודס לאַהער בול'הויל אַילאָר בער' אַנדְרַע אַבְּלַעֲבָדְרַע
נאָכָל וְאַלְמָזֶם בְּשַׁלְמָאָן אַלְעָרָן בְּעַרְוִי וְאַוְתָּה לְהַנְּהָרָה שָׂוֵת אַגְּדָרִין

מגערת גנאלן. פְּנֵי יְהוָה לְעֹלָה מִכְרִים צָלָל יְהוָה מִמְּנָאָה כְּלָמָד: חַזְקָן דִּשְׁדָאָל. וְנִמְשָׁה נְסָתָה מִמְּנָאָה:

רבונו שופר – מושג של רוחנית ותאולוגיה יהודית, בדומה לשלמות נפשו של קדושה, או של אחד מהקדושים.

卷之三

卷之三

100

卷之三

卷之三

卷之三

卷之三

100

卷之三

ברכות ראשון פרק מאמרי

ח: **ראשון** **פרק** **מאיתמי** **ברכות** **נ' מ' נ' נ' נ' נ'**

רב נסום גאנץ
נולד ב-1875 בעיון
המוכר כמייסד תנועת
הציונות הדתית. נפטר
ב-1950. נישא ל-רחל
וילנשטיין. בנו של
רב נסום גאנץ היה
רב נסום גאנץ גוטמן.

הנתקן (בבבלי) – מונח מתחום ההיסטוריה של יהדות אסיה המזרחית. הוא מתייחס לתקופה בה היה קיומם של מדיניות ותרבות יהודית עצמאלית, משלבת אסלאם ודתות אחרות, במקומות שונים באסיה המזרחית (למשל בלבנון, בירדן, בלבנט, בטורקיה, באיראן, באפגניסטן, באזורי מרכז אסיה). תקופה זו החלה לאחר חלוף המאה ה-10, עם התפשטותם של מוסלמים ומוסלמים מוסלמים, ונמשכה עד המאה ה-19. תקופה זו הייתה תקופה של פריחה וקידום של יהדות אסיה המזרחית, במיוחד בלבנט ובאזורים סמוכים.

תבונת שערת השכירות מושכלני אמר אביו ואחנן אמר לאלה נרואה
ארזריאן אבל אליאס אמר אדריאן אמר תלון רב והאמון לאלה אמר בנו כנראה
ארזריאן אבל אביה אמר בכישורו ארזריאן לחתן בה ואחנן אמר אל-דרוד
תבונת שערת השכירות מושכלני אמר אביו ואחנן אמר לאלה נרואה

שורי פעמים בלילה לאט לאט עליך נסוד השוד לילא הדרת הדין
זום ואותת של ליל. הנה נא קשא אמרת פעמים שורין קורא קדר שמע
כל האמת מושבם יתנו לך נך נך נך נך נך :

וְזֶה אָנוּ קֹבֵן אֲגָא עַל אַבְנָיו וְשָׁוֹרְתוֹה. אָגָל אָטְזָוָן
וְוּסְקָר אוֹ נָעַל אוֹ בָּעֵל מִכְּנָן אֲוֹתוֹ מִכְּתָמָדָות: לֹא כִּי שְׁשָׁבוֹת מְלָאָכָה בָּוּ בֵּין בַּיּוֹם →
בֵּין בַּלְילָה כִּי שְׁבָות לְעִנְיָנוּ בֵּין בַּיּוֹם בֵּין בַּלְילָה. וּצְרִיךְ לְהֻסִּיף מְחוֹל עַל הַקְּדָשָׁה בְּכָנִיסָתוֹ
בְּכִינְיאָתוֹ שָׁנָאָמָר וַיָּנִיחָם אֶת נְפָשָׁותֵיכֶם בְּתִשְׁעָה לְחֶדֶשׁ בָּעֶרֶב. כְּלִימָר [ג'] הַתְּחִילָה לְצָום
וְלְתַהְעָנוֹת

א פול סימן מכוון סמ"ג נלוין סט : ב טו כ"ז פנה קרייה סמ"ג עטין ל"כ :

מכלילך וכמי ודרתו בן זהו שכם לכינו מפי הצעועם למדנו וכו':

ה יוכן למדנו וכו'. דע זוכך להיכא מזוז מיעודה מן קהוילא צמ"ל כי
סמסות ווין נומר סכום ככלל הפטנטות לפי ערךן דעם דבר

מפני השמועה
באות גבל בא

סס מכל כעיריו על דעהו זל והדרה לטעם
על סוכן דעתנו יע"ק. ומ"ס כלון הול צפ' יוס"כ
(יונתן יונ"ה) חי בדור רביעי בדור רביעי בדור רביעי

(זימט ע' 7): מנו לנצח וגוי יוספּ נצחים ספּרֵי
דני ר' מניין לוי'כ' טהרות נרכחיה ונענילם
סכךיל ונסיכיה ומוחמייס קמפה מ'ל' עכמאן

שְׁמֹזְהָרִין אָנוּ
הַשּׂוֹתָה בּוּ בּוּ

ומ"כ מכמ' מרדום בכנל קולומביין ס"ה נטש כלם מל' עג פליינס פקטי' גאנדי' למדנו מפי ה' לנעול את הסטטוטו מכך:

ו כשם טאנות וכו'. זו מזום ומצלר אס (דנ' כ"ה): וצריך להזכיר וכו'.

ברת או קרבן מזכרי רכישת נרכשה פולין חוספה דבר פולחן
ullen כינויו מכל לו בעמיהם מלחה כל ביטח'ן
ולם זכרותם מכון ברכבת ממוקם נזוס ולטנטנו

וּבֵין בְּלִילָה כִּנְסָתָן
בְּבִיאַתָּנוּ שְׁנָאָתָן

במחליקת מילויים דפס י"ח מי פדרס יכול היה מודרך מל' סופר מלהקה ח' ו' ולל מל' מלהקה ג' רשות בזום הום חבר כל' מזוזה כל' ו'ם בון נ' נ' מל' אגה.

לחם משנה

ה ובן למדיון מן הטעמישׁ וכו'. כתוב "ה' וככלתו דכרי סופרטיות מהר שבת עיון בפלי ענמו ע"ג. ניחור דכריו דלע"פ זמן כהורי קיה למונט מונט טשא איקיל דבצלאם בכפה צעניעי, הכלבו קוֹן נס' מהל' ריבנישׁ ע"ל מונט טשא פמי שבת ענמו מיהוד וכו', ולומר דקון זמן בכמה מושבות עניי כהוכחה לבל אם זאת גורר מהר שוחט רבנן נזום הרבה קרבב לחדר דבצלאם נלע' אלבון נלע' בכוכבו

כלכלה ככלכלה מחדך: סלולו שטחי מים ניכרים ככל הנראה מ- 7,000 קמ"ר, ועם שטחים אלו מוחדרים מים ימי מוחדרים סלולו שטחי מים ניכרים ככל הנראה מ- 7,000 קמ"ר, ועם שטחים אלו מוחדרים מים ימי מוחדרים

כלומר כוונתם (ה' ג' ב') כל חן קבוצות ופס תמיון דוחון לככל קבוצה ימייך כס-
וכס אלה מטה דברי דוחוקים ונשוד קפה מל' דבריו לכס' קבוצות מיל' כל' דוחין סונכ-
ד' והמלה נ' ח' מ' לד' ח' נר' בר' כ' מדיטמי ואלה' סוג' ממיל' קן' לנ' לד' ר' ע'

במס' מדכרי טופוגרפיה נדריכים מוחוק וו' לכדי מכוון סט טכני כה' ליטורו סטמיון
הה חיינו גוטס וולג'ן לנפנ'נו וילך הדק גנטנו בז'מלה וטוליטס וו' כויהל וו' מיטומ' הגוטס
שיטוט'ו יוס רעלטונן בו יוס טייל ימי' וו'טונג'נו יוס וו' ואדי יוס' מוו' גוטס כה' קאי

דUGHOT MIMONIOT

א אין בוגר כי אמור

[ספ"ג עשין ליב מתקין שם דואיכא איסטרוא דאויריאת באשר עגנון מדריגאי אין עונש כרת אלא על אכילה ושתייה בלבד ולא על שאר עגנון משפטן לכל הפתוח איבור דהויריאת איבאג עב"ה] : [תני רבת ורב יוסק פנין לסתם הכהנים וכו' יש שם עגנון ה' עגנון]

מיד משנה זומנים . הלכות שביתת עשור פרק א ב

טומפה גנאי נילך. אבל בנסיבות דומות
הפטת כל יוס קדר ודיינו מני' כה' יהו' וכק'ן
טוממי' דו' טומפל גוט טומפל מוניקס ומ' ע'
טומפל אונקליס וודע דלאט ליטא לר' מני' ע'
טומפל קמפלטס מונקליס. אם כן תורות רוחן
בנתיבות וויאס פונס וכ' מלך מן סכג'ון:
ובן גי' יהו' וכו'. סס (פ' 3) מופעך:

ולהתענות מערב תשעה הסמוך לעשרי . וכן ב'צ'יאה
שוחה בעינויו מעט מליל אחד עשר סטוק לעשרי שנאמר
מערב ועד ערב השבעו שבתכם : ז נשים שאוכלות
ושותות עד שחשכה והן אינן יודעות שמצויה לחופית
מחול על הקדש אין ממיחן בידין שלא יבואו לעשות
בזדון . שחרי אי אפשר שיש היה שוטר בבית כל אחד ואחד
להזהיר נשייו . והנה לנו שהו שונגן ואל ידו מזידין . וכן
כל הזרמה לה :

פרק שני

א האוכל ביום הכפורים מأكلין הרואין לאכול לאדם כוכבת הנסתה שהיא פחות מכביצה

[א] כמעט הרי זה חייב. ובכל האוכלסים מצטרפין לשיעור זהה. וכן השותה משקון הראיין לשתייה אדם כמלוא גופו לוגמי חיב. וכמה מלוֹא לוֹנְמֵיו כדי שישתלם לצד היה באדם בגין פחות מרבייה. ובכל המשקון מצטרפין לשיעור

אחד

לחם משנה

פ"ב א האוכל בויא"ג מפלגן הכרחי נלקח למלוד בטומת גנטה וכוי ומי"ז. כתוב כי ס"כ גנרטל טולן מיליט טטנטה ווי' גנומת דיזן רעלט נאך כו"ש פולט צמיה. דק'המר פנס פאנשלס לי כי גנומתים מבל לון לטוטומת וגנרטל למוי דמן' דבוי' גנומת גנומת דלאה טנומת מיקרי טולן נק'היפט. הוועיל מוקרי נון אוניבס נל' לארכט סאניג' טטנטה טטנטה:

אכלה

הנחות פימוניות

ואריך לפסקן קודם שקיימות התחום ומשקיעת האילץ החביב בין השטשותה עין בתוות
וחוק ב' עם נסבטרו וויאטס הארך בהוא אבל איננו חוויב כרת על התוספה דילפין מבעזם
הוועם הוועם על עזיזתו של יומן חייב כרתות וכו' ובת' כ' אותה דאטילו אהדרה אין בו אללא
בגזרת זיון אבל על התוספה אין לו אלא עשה: [ג] בדרכות פיק אכמי לו אהדרה

בשיטות ערך-הקלות ור' סופו כתמיין. גמilit צאפה מארך צוילן (ק"ג נט"ל) וכמיכת צוילן פאך טמיכון כדי אין (ק"ג) ("ד": ואנבל צוילן דס' כי זו מזין). מאין צוילן דזומת (ק"ג פ"ג) וכמיכת צוילן וטספלי' מפאנן נס' נס' צוילן עטינו טוינן צוילן האזין צוילן זול' וו' וו' וזה נס' הצעיר' צוילן: וככל צוילן עטילן צוילן במשור' צוילן. פאך צוילן דזומת (ק"ג פ"ג) וו' וו' פ"ד דב' טמילן: ובו צוילן מזוזה צוילן קדש' צוילן.

מנدل עז

10

הפלאה. הלוות נדרים פ"ג

הרדב"ז (מכ"י)

לחם משנה

[6] חומר בגדדים שכשבעות בו, פירוש בכל ענין של הגרע על דבר הושתת תל מגי על דבר מצוחה כגון שיבת טוכה על אבל אם אמר קינן שלא אש בטוכיה אין על דבר הושתת כל מה שבסוגה ע"ג ס"ה: [א] ומזהו מטעם טומאה טולח בפ"ק ר' ר' ג' הנבנה מה שלא אש בטוכיה ע"ג ס"ה:

הנחות טיפוניות

דעתם לא דוכוּג' טארס סוכה צל חמונג וטיליכס צל חמונג וכטכטה צל חמונג צוקע
כמו פזיטרמי טס טג' צטלקן מוקס טאנט (זג' י"ד) דהמורי גנריימל היין צין זיליג'ל
לטכטה צל חמונג וו' ומטעם דכל מה שטארס זיליג'ל טארס קומפאס צל דעם טאכל סוכס
טיליכס צל חמונג דיטיס קטפעריס טארס וכטכטה צל חמונג. טק'ג' בילוי טינזאליגי גלבם

כליכו לחו חלבות שביהם עשור אודה לאל גנבל אשור :

הגהות

בשאומר כחן וויז'וס כטול לירך כל דלאס נטעוד דלמען ספדרי קוה קט'לעטן קמיה דמען פטומל וויאס ייטכ כי קוה מפעל ס"ז לויימער האל' מהחן גנטעלטקס לויינט פטינס פטינק וויז'וס כה' הו. ווין חומרייס צויס כטור סדר קזוטקס קזודס מפלט כטנמא כטעל סכבות וויס קויניס הלא מילימן לומו מד קוזס מלטלאס קזטעלס כדי לאנטקסן צוינ מאקס נטעול וויס צוינ ערלע מנטו זון מנחס וויל' נסדר בכ' טערלטס אקטוב (אטלט) חטלאם סטאנלא לטומת גראטי', וכן כטוכן ליטע אנטאנגי גטפק פ"ג

מהנה פגנו נgiי הדר לטעם צוות כטבולים ר' הלוייזר כדורהס סמאנטן קייגס חכם ניטרלן ניוויל' מומן לפ' כטבולן ר' ברכון אל מוסל יט' נח' נח' נח' גראן זוזם מלוחניים מה מלוחניים קפליס קפ' וכ' קפליס מה מלוחניים טומודס על גבליסס קפ' קפליסס קפ' דמר טטרלן צוות כטבולם. למם פ' י' לח' לח' לח' בד' קמוייז' יוס' קה' קמונ' קיינס קיינס קיינס יי' ממע' צ' נטנ' נטנ' ממע' נטנ' קפ' פמע' יוס' קיינס יי' יוס' קפ' קרי דרכ' דומונ' קיס' יוק' . ואוכל לח' דלאטס ט'ס ממתק' חול' מ' ממתק' יוק' . וכן יט' נטנ' דרכ' כל' מוד' כל' מוד'

ברחוב רלכ'ס סיט נומר יג' פ萊מיס ויעבור כהפלט יול' סק' קינגה ציז'ו דל' כהנטוּם
כהנוּיס עין' מיל' נומס הפהָל. הַהָה מְצִינָן לְהַנְמֵנָה נְוָמָה הַלְבָד מְלָאִים סְקָן
מְנַגְּקָדְמוּנָה נְמַנְמָה' וְדָל' כהנטוּם כהנוּיס וְמְנַגְּקָלְלִי' סְתָמָהִים נְסָסְפָל יול'

קיטוע וט�ו ני לסלאנן: קיטוע טוא מוקטינס קידס נכללות מנוס דיקטיפס טופר חכמים וטיאת מלכה ושוד נכבר נגיד

אסור	זקן ששבח תלמידו מחתמת אונטו מוזהרים קוראן. אנו שלא נהוג בו בזיהון אלא שנכברדו כללו לא שכח. אמרו חכמים לוחות ושרבי לוחות מונחות אפי'.
------	---

כבר ביארנו במשנה פסק עניין ק"ש של ערבית על פני כל הארץ הוא. אבל ק"ש של שחרית נזכר בסוגיה אחד מן המנינים שלה. והו הוא שאמור ר' שמון בן יוחאי אומר פעמים שאדם קורא את שמע ב' פעמים בליליה אחת קדום שעילה עמוד השור ואחת לאחר שעילתה עמוד השור ויזא (כח) [כתה] די חותמה. באתה בשל יומם. ובאותה בשל ליליה. אלמא מונת של שחרית משעה עמוד השור. פירושה במשלכים,^๔ אלא שאנו נשפטים מלhocior את דינה עד שיתהבר או בו כו הומנים שלה בסוגיות המשנה השנייה כמו שיתהבר עבשינו.

רף ס ע"א. וכן באכילת הפסת, ביארנו במשנה
שעיקור מצותו עד שעילה עמד
השרור אלא שהחכמים עשו לו סייג עד החזות.
וללא כי אליעזר בן זעיריה שאמור שא"י
מן התורה אינו נאכל אלא עד החזות. ומכל מקומות
מה שנאמר בסוגיא זו מועד צאתן ממצרים אתה
שורף ריל עמוד השחר, פירוטו שואו לשרוף, ומכל
כלומר אתה מעמידו בתורת חיוב שריפת, ומכל
מקום כבר ירידת שאין שרופים קרשיטם ביבט.
וקצת רבני צד"ת כתבו שאף מצה אחרונה
צריך לכתוללה שיכלנה קודם חצotta שהרי זכר
לפכה היא אלא שבדיעבד עד שעילה עמד
בכל אותן עזרין לישית אחורי של לא מלכות מחמד באוות רשייא השוואת

וד' ע-ב. המשנה השניה, והיא מענין
החלק הראשון, והוא שאמור
מאימתי קורין את שמע בשחריר וכו', מאחר
שברא במשונה הלקורת זמן ק' יש של ערבית
באח משנה ואחרית לבדар וכן ק' יש של שחורת.
מברכין הוא מחהיל יזר ובכון הא מגני, וגוזדו
תענותה
מעניות
רדרידין⁹³

הזה שמתחילה לקרות בספר תורה אסור
שעת מכבה אלא א"כ בין קורא לקורא.
בזה ספר תורה אסור לאדם לדבר אפי'

ונבכת יי' (אכפ'') שאמרו רב ששת מתרן
רב שאני רב ששת דתורהו אומנוו.⁸⁸
נאמנרטש שלא נאמר דבר זה אלא שאין
שיטו שטעויים ושותקאים אבל אל יש
טעויים האחרים לברר⁸⁹ ואין הדברים
טוטש כי שטפער שלא נאסר דבר זה אלא
הזהות שתה ואושן מברך לפניינה ואחרה
ואמצעיים לא היו מברכים, ומשם זה
הבדון לו שיקיר ואומצא שתה בתיים דיל'
הראשונה לאחרונה, אבל אנו שכל
בריכרים לפניינה ולאחריה רשי לספר

הנ' חכמים שהיה אדם משלים פרשיותו
ה' והדרך שאדם קורא אותו בזבור בכל
ב' במת שנות מקרא ואחד תרגום. ואפי' אותן
ו' שאין להם תרגום יש אומד' י' שעדריך
ט' פעמים ב' בדין האחרים ופעם שלישית
תרגום. י' לעולם י' והר אדם שלא לעבוד אחריו
ו' דעה בשעה שהציבור מתפללים. שלא
ו' הרואים כפורה מעליו קיבל על מלכות
ו' אולם יש שם דבר שהוא נשמר בו מוחשד
ו' אם יש שם ב' אחר שליכו בו באוthon
ו' שהוא מביא משאי עיל בתפו רשיין
ו' ד' בלוט.

העושה דבר על דעת שבבבאת אותו דבר
מצוחה הר' הוא כמו שעשה מצחה, שכן
שזהה בתשיעי כדי שוכל להתענות
הר' אכילהו נחשבת למצוות תענית.
א' כמו שהתענינה חשייע ועשיריו.⁹²
ו' והוות אם העוד צרך שינקוב את הורידין
שוחנוקם. דברר זו ימברא במק' חולין.⁹³

ו' ל' א. 88 וכ"ב הר"ף פ"ד מגילה
וחותם. באן ד"ה רב ששת, וכ"ל הדרמ"ס פ"יב
ט' כ' ב'. 90 וכ"ד הר"ח מובא בהז' ח'א ס"א
ה' כ' ב'. 91 כ"ז בא"ה מובא בר"ה י'ג

בשנת י"א. 91 רשי' דה אפי' והרמב"ם
תול, ועינו בכ"מ שם. וחוס' ר'יה וכ"כ הרא"ש
92 וכ"כ רשי' כאן ובוומה פא ב שמנצ'ת

ודר ו ע"א קבלת התוכחת מבוא נדר
להשובה וכבר ידעת ששם
התוכחת הוא מדברים המעכבי את התשובה
כמו שיתבאר במקומו, מכל מקום מי שמתכוון
למעצמו עליה ומזכיר בעצמו רוע הנגего וחוץ
ממנה מאליו הרי הוא תכלית היראה ואחיה
החשובה, אמרו זל טובה מרדות אתה בלבו שא-
דים יותר ממאה מלקיות שנאמר "תחת גער
ובמנין וגוי".

צරיך אדם להזהר שלא לפקס ולהרהר איך
אדוניו ית' מה שיראה לו העדר הסדור בין
נני אדם בענין ציק ורע לו רשות טוב ול-
אשחכל בשפטינו ישרו ית' (אמ) [אף אם] אומנו
במשפט געלמים ממנו, וכבר ביארנו הענין
באיור מרוחה בחיבור התשובה.

יב. תלמיד חכם שבירדו למחות ראיו שירגש
וישגה בענני העיר, ואם ראה רשות
תפקידו שווא פרוץ גדר המזות ופורך עול
עליו ראוי לו להתרגורות בו, ואל יהוש ניק און
הפסד. ומכל קומן כל שהוא מחת תביעות
ברירים שלא רת רוחם ממן במא שוויל
אל יתרונו בו כל שלפערם האלה גבורת
דרושים עד פרגוד צדיק געעל מאוניהם, וכבר
ארונו ענין זה כראוי בחדור התשובה.

אעפ' שארם מזוא עצמו רחב לב וכל
בבנייה ובבעל כורנות לא יקל בעצמו של
בבבזע מקום לתרומר, וכל שעושה כן מצלאה
מלמודו ומגנץ החולקים לעיה והוא שאמר אוביי
פאלים תחתיה והוא ענן ^ט לא יבשו כי ידרשו
ג. אויבים בשער.

ולעוזם בענין החטורה ישמש תלמידי מים, שהగרסא סבה להכמתה, ומשמעות הוקנים החקמים סבה לדריית המלała. והוא ענן רודראה זו בדין זה באסור וחירות. ח ע"א. בשעה שארום הולך לב"ה לא יתחייב להתחפל מל' מיה, אלא ישאה ט קודם שיוחפל כדי להתיישב בלבו, לו בשיעור שכינס בב"ה ב', פערומים וגינויו, או יתחייב מיד באשרוי או בשאר פסקין, ועוד אותם הפסוקים יתחייב בתכלתו.

בשם י'ם, וכן בתב הראה ובשתה מקובצת בתב הרא"ש ס"ז בשם יש מפרשין.

לפרק ממש שעלינו, אבל הבא לבי' או לשם עוז
דברי תורה מצויה לרוץ אף' בשבת, שלא נאמר
שהיא הולך שבת לתוך חול אלא לדבר
הרשות.

כבר ידעת שהעתנויות כלם נתנו מפניהם תשובה ויתעורר האדם בסביבתו ומעשיהם טובים, כמו שאמרו לא שך ולא הענית גורמים אלא תשובה ומעשיהם טובים. והוא שאמרו אגרא דתעונייתא דזקטא. כלומר שזו תכלית ענייניהם והגונדר מהם.

כל והמתפלל אחרוי ביה ואינו מחויר [פנוי
לbatchan] נקרא רשות, אבל אם מחויר פניו לbatchan
דשאי.

לעולם יותר אדם של לא פטור מומו במאן
שאן אויל לו וישתדל בכל חזו של לא לבא לדיין
זורך הבריות, אמרו זיל כיון שנטעןך אדם
לבירות פגוי ונחנות בכורום, והוא עוף המשגה
לכמם ומוגני [אשכחנה ערבתה]

יודה אָדָם בְּכָל תְּבָלוֹת הַיּוֹם וְאֶל יְקָל בְּעִצָּמוֹ
עַל שָׁכְבָר הַתְּפִלָּה קָצָן, שַׁתְּפָלוֹת נַתְנוֹן גַּם
פָּעָמִים בְּיוֹם עַל שֵׁם הַשְׁנִי שָׁהִים מְשֻׁתָּבָה גַּם
סְפֻמִּים, לְחַכְּרִיר לְהַוּדוֹת יִהְכַּל מְאוֹרָם שְׂנוּמָה
בְּעֵנִין יוֹצֵר אָוֹר וּמְעִרְבָּן עֲרִיבָם.

אעפ"י שאדם צריך לעמוד ביראה ובכיניעת לב יש דברים שהאדם צריך להתחזר בהם לשמהה, ואחת מהם סודרת חתן שדואי לשם שם בכל מני שמות, ובכלל שלאanca לדרי הוללות אלא שתהא יראת השם קבועה בלבד

באים גם שיתארו.

ואחר כך קשוט אודים וולעום יהא אדם נוח לבריות ומקדמים בשלהם ומשתדל בכורדים ובכועלתם כפי כחו ובזו מתחייב לבריות וגורם להט לאצת ידי חותמת בכוד תורה וממצות.

כגבי הנטה מימוני סדק או מהלכות תפלה אות ג. 84. משלי יז. 85. תהילים קכו ג. 86. וכן

שאלות ותשובות סימנו טווין רבי עקיבא איגר מא

סימן טז

נשים אם מצוות לאכול בערב יום הכפורים]

לACHINEות לאכול בערב יהו"כ, דאפשר חן פטורות
במו מכל מ"ע שהזמן גרמא [ועי' בכ"מ פ"ג]
מההלך נדרים (ה"ט) ומסתפק אם אך דרש דכל
האוכל ושווה בתשיעי כי, דרש גמורה, או היא
אסמכחה בעלמא, ובין כך וכך גרמא^ט
או לא. בין דקרו מפיק לה בלשון בתשעה
לחודש בערב וכרי, ולומר רהוי כללו התענה
תשיעי ועשרי, מילא כל שמחוייב בתעניית
עשרי מחויב לקיים ועניהם כי לאכול
בתשיעי, וצ"ע על הפניאי.

נקיבא בן מ"ז הרב ר' משה גינז מא"ש

סימן יז

חימום מקוה ביו"ט ראשון לצורך טבילה נשים ביו"ט שני

קרירם ויש בזה ביטול עוננה, והמן יטודו על דברי
הגאון סדרי טהרה (ס"י קצד ס"ט).
איני מסכים לזה כלל, כי יש בזה ב' דברים. א',
יטוד מלאכת הבעורה ובשול לצורך רחיצת
כל גופה. ב' איסור רחיצת כל הגוף בחמץ ביז'ט

לכבוד ידידי הרוב רבי חיים נ"י בק"ק ולאטוועז.
ע"ד ששמעתי בשם הוראה חדשה להחם חמץ
ע"י עכומס ב"יט א' לצורך טבילה לאשה
בליל ב' דיוויט. שפונקת מהצג גגלה במיט

• ۱۲

ואנו בברכות כב, וזה ואנש פטורות מתחילה מושם זרמן נורמא דיא, ותפלת הריא מצורה דרבנן, ובתוםו, שם מבואר עתה בעשרה דרבנן ונשים פטורות כמו נורמא כמו בהלן. ע"ש משב' ברעת רשי". והוא בשות' הנ"ש אירע בבחטים ס"י י"ח ר"ה אשר נהנה מהנה שבחבב שם רשי"ז מורה לחוט' בוה.

17

תרד' פרטני ומי דיניט חמודוזחים המבוגרים בוה החסיטן
א) שאסור להתענות בעבר יום כפור מן התורה כתבי בסימן
תיעיש א*:

תרד א תנוי רב חיויא בר רב מדורתי וונגייטם וכור. פירט רצוי נפלין קמלה דלעט הנטנה כל קוממר קרל וויניסט נתקפה חילימ מנטה לאי קולע מעיגן ולכון דליךימעו עניין מיטיגן

הלכות יום הכפורים

ספינן תרד

פרטיו ורמי זיניס המבוגרים בזיה הסימן

שלא להתענו בערב יום הכפורים ולהרבות בו בסערה:

א תני רב חייא בר רב מגדפי ועניהם את גפושותיכם בתשעה לחדש (ויקרא כג ל'). וכי מהעןין. אלא ללמדך של האוכל ושותה בתשייעי

אֲרִישָׁה

תרד בתשעה לחודש בערב וכור. כ"ל: וכי בתשעה מתרבעין והח' וכו'. ס"ה דמלת בקוטר ממנגנון נעל"ד ד"ק ממנגנויות לנו רולון דקיי'ן לנעומינו דסלי ומיניטס מנקטס למדוך נמרן לנו ר' אל צמאנטן מפיש ועדייל לנו כן נשלר [קפק] למשס מכוב קרלו וענימס וק'ל' וענין מליטס: ג'מודר שב' האוכל בתשיעי וכו'. פירוט מಡכט נעלן נעלן כלהן לו מקפיד פליני דחמי' ואבי ממען קרלו סכנן גאנט מנקטס כדי צטולן נסמנען מען לי' ו' ומדלפקה קרלו נלען מיין לפטץ דסלי קו'ן כללו הטענה נטמי' ואט מלמר אלה הילטניך סלי ונינימס לנו מלן

דראישת

תרד וכי בתשעה מתגעגין וכבר. ואם תאמר מי קשיא ליה רלמא מי ערכ ערכ שער עשרו של עשרו כי מיש מא דכתיב בראשון בארכעה עשר יומ להודיע בערב תאכלו מצות ואחריו ערב רדי' ערב של חמשה עשר כבר תירצחו החטיפות פרק קמא דברות רשותיהם רכתי חכלו לבסוף רמשמע הכל בראכעה שעדר בלילה תאכלו מצות אבל הכא כתיב ועניהם קודם בערב רמשמע ועניהם מידי ביום החשיעי עכ"ל:

ב) עיין בהגנות והערותאות א-ג) עיין מתייך ברכבתם חרבאות ב
שכתב זכריו מהוות ובתקנת עוזרא לא נאמר אלא שהטה משכמת ואופת
ופרש ושי' ביום שהיה צדקה. לאופת ונכתב הרמב"ם פרק א' סוף י"ה-ב' ב' פט
אישות הלהבה ה' וכבר מאורתו שטה מוציאים באופת בשיטס וטוקטס
לא אמר בעבור שבת, הנה אמרת רביינו יהונתן מוכבא בשיטה מוקובצת שם בכ"ק
בת ש"ש פירושים משכמת ואופת רבער שבת לכל ימי השבעה שיטה
פח מהזיה לעניות לכל ליל השבעה עיי'יש. אבל על מורים קשה, ובפרט זדיין
מא דזקומו בעבור שבת ליליאן בשיש' ומבדא ארטו לבבורה שבת אלא משוש
עניהם, והזללה פורתה הוא מה שכתב באגדה בכ"ק פרק מורה את קב אשא
משכמת ואופת בעבור שבת ששם דרכי גוטס (מוכא באלה ובה יטמן ומוב
אות *) עיין בפמ"ג סימן ואלה ארכומן ק"ד משיב זה ונין נפש היה

ב' יושב

אורח חיים פרד הלכות יום הקפורים בית חנוך שאה

רבבי משה

תרד (א) וכן משמע דבריו הרמב"ם פרק ג' מנדרים (ה'ש) והביאו טור יורה דעה סימן רט"ז (קכ"א) וכן כתוב מהרי"ל (ה'ל ערך יצ' סי' ט) וזה לשונו שנסאל מהרי"ל עלASA את שנדורה שלא לאכול בשור ולא לשחות יין כל השנה חוץ משבת יום טוב וכותב דעתך יום הכהנים בכל יום טוב: וכותב שם (ה'ל ימים גוראים סי' ע' רטה) דאפיילו הענין חלים אין להחגנות בערב יום הכהנים ומשמע בירור רעה סימן רט"זadam נרדר להחגנות ימים ידועים ופגע בהן ערב ים הכהנים צריך תורתה: עיין לעיל סימן תר"ב דאן אומרים בערב ים הכהנים בשחריר רק פעם אחת וירוי וכן נהוגים וכן כתוב מהרי"ל רק מأكلים קלים להעתכל כדי שלא יהיה שבע ומתחגה בתפלה עכ"ל: וכותב מהרי"ל (ה'ל ערכ' יוכ' סי' ח) וחזר עצמן ממאכלים המחומרין כגון מיני בשרים וכדומהין שלא יבא לידי קרי ואין לאכול מיני לחם כי הם מרבים וודע אך נהגו בסעודות שחורי לאכול מיני לחם ולא כותבו מנהוגים שלנו (ראי טירוג עשיית עמ' קה) וכותב שם דאן אומרים מזמור לתורה ואל ארץ אפיקים ולמנצץ עכ"ל. ומה שכותב דאן

פרק י

וככלמakin י"ל דלו נ"ג מארט גלון כלול הסעיפים פשיטי קוסה מהיינן דרישות צד'ו
ויקס יתרכז יתמכנס אנטקוקולין כן השמיילה והסתעימת ומושוס סכי קולמר דתנערית זו
מקילאן כל פשיטי הכל נצפטל עטירוי וויס נ' חילול דוקומ קאנשי קלון דוחילטמו
שין שיכלון מעניעים כל עטירוי מה טלקן כנ' מעניעים כל פשיטי זילען זיכילו
למעניהם כל עטירוי וויקל': וועשידרי טרי' וגצעטו. נגי'ל ווינטו נם למוקן
מ"ק נמדרך קאנל' צולעל המענינה וכו' הילן מוקור למתנענות נט' נגי'ל וכן מקט
סמסופות פרק קמלה דרכם סטטע דע' ט' עז' וען' דדריטה:

דָּרִישָׁה

[א] באילו הותגנה תשיעי וכור. זה לשון התוספות שם (ריה ט: דה) נאילו אהאי בריתא נאילו הותגנה כלומר כמו שצחאו הקדרוש ברוך הוא להתעננה והותגנה אבל השטה ודאי אסור להתעננו ודריכנא יכול שתא הוה בפסחים בפרק אלו בדברים (סח): מר בריה ודריכנא יכול שתא הוה רמאי בשלהן עורך (ס"א) בעברך יום כפוף אין מתענן תענית חלום וביד' יתיב בתהניתא לכל מעכדרת ואפוריא ומעלין ימא דכיפורדי וסביר לה

(ב) ווציאום שיאיבלו ויישתו תחילה כדי שיוכלו להעתיקות בו. ואחרל נומר נטש חומר סכתיו כדי ליהפ' ייכר וגלא' קיוד סקדותן גזע הום צייריו נטמענות בוט סעתייל וולט ספוננס גס ק נטמען סכתיו גלען יהמרו כל מהד ממנגס למם אלילך ולען דישן קזודומם יוס ככפוליס חסן כען מס סטמפיק לריען בפינן וא שפטני סטמיין ווון נטומוטיס סטקוקוט נירען הווען וווען דוגמלה נטמא סטטב ריעען נטען דלען נטמעות ספוחן כל ברכס למלן קיטון קייג' (ט):

דראש

הקל ולומר דשאני ערוב יום הכהנים דקימיא לא כרבי חייא לדלמוד מקרא ואם כן איכילתו היה אדורייתא מה שאין כן סעודות פורים שאינה דאוריתית אלא מדברי קבלה דשבת ויום טוב יוכיח שהוא אדורייתא ואפלו ה' בכונן ביהם ואפשר להלך ולמר דשאני שבת ויום טוב דליקט צירויים שהעתנה שוה היה עוגן שלו וכמ"ש לעיל בטמין רפ"ח (פרקshaอาท' ח) שרבי יהודה החסיד העתנה בשכבה מطעם שהאכללה היה צער לו אבל ערצ' ופורים וערב יום הכהנים היה גוכל מטמע שיכבה תורה לפירוש לאכול ולשותה בהם אבל מהונתי הולם לא מידי כי מר ביה רבנן ואפלו יון שהעתנה לוטבת ישראל אזה אוthon אם כן למה חיב ברת האוכל די היה שלא יחול לו עוננותו ויש לומר כיון שרוב ישראל מתענין וחפצים בתענית אם כן בדין שישיך הרוצה לאזאת מן הכלל יתחייב כרת כי חוטא אחר מאבד טובה הרבה וגבורת לכל ישראלי תקללה וזהו ודגמא מה שכתב בעקדת יצחק בפרשנת נצבים (שער צט) בעונש יחיד העובר על ברת התורה עי"ש שרבי פי חכם חז"ן:

הכפלים (ימול פג), לדמליהו מילין פוליס בון צענוי ובון מלגלה צ"מ עזס נמי כטורי ליה כרמי עקינצ'ן זי דלטימל סמס (ע"ג) וויל' ספיריל לאו מוקטם צחט ווועז כל עיקל אנטפקק ריבוט קוומיאו שאס גאנטס בענوان דהילב כרמי עקינצ'ן מהפליין (עמילען מו:) הילל קמי"ר (ג) ואילו"ק קמי"ר נלייט יוס הכפלים הפלוי היגאנטימל צווניס מוקטם הילל יוס קוזודז ומימה דרכינו סמס לנוירו טיפן לדענעם וועוד שפמק סיפר לעט זבראלה"ק הילו: זבראלה דלעט (ט) (ט)

מד וסיעו כוכר כמנל דענש עס לפיך נמלל למעוני מלהילא מוקפל יוס פירט נמלל פירט לדרן לאספיק וסאלן מנלה דענש לוענימיס למי נכלנן מיין מס כוס חס פה מלן לו היה אמר לו ולמה קנית (ג) דג חמישה זהובים. ולא עוד אלא עבדי שלחהתו לknuthו לי. השיב אקננו אפילו בעשרה כדי לאכלו שצונו הקדוש ברוך הוא לאכול שאנו בטוחים שהקדוש ברוך הוא גותינו. אמר לו אם כן יפה עשית וופטרו והלך לשולם:

ולו ושיר כו' כלילו נקומו מיד הנטה
דלאקה מר מיד עכדי צדלאמתיו נקומו
ולג' נמען עשה כן כי היה מפי כבוד
לולמר וסילך היה לך קחנו מיד עכדי השם
ההbatchט נמה טענן עליו נמה נקומו
נמתה וואביס וממיין מטה מען
צלה פילו מיד פטוטר ענמו כי רלה
לקחמו זisos מה: ב' ו' כהצמי
על פ' נזון רכינו חכל נמליך ונכח
מלהמי מעטה זה ונפרתת נחלשת
(פרק י' ח' חט' ז') ולוינו למות נפגנו
זה שכך לנצח לרביו וטפער צונמלהך להל
מןמו רכינו כמות נטמן זה
פרק ב':

בכדי שטח מוגן מתקף מלחמה או מלחמת מלחמות, וטח מוגן מתקף מלחמה או מלחמת מלחמות.

ב(א) בבר מגדמי נמיין מר"ג ("ה' כל מג שיקוף) צפם שכורום שלין
וופלים על פלייס נעליך יוס הכהנום נאככמה וטהון לומדים
נאככלה ויזי חלן פעם מהט זכמיין ר'י"ג נמן טעם לפ' ש"ז נו
לסתודות נמנחה וממעילין ע"כ ולן לנו כן חלן גס נאככלה ערכ
יוס הכהנום לומדים פלאטה ודייטן ב:

三九

הגדות והערות

[א] כל השבחות קריין שב בראשית משה דכל מועדרת נמי חביב בחן שכח הילך קרי ליה שכ בראשית שפה קדושת ובאה משנת ימי בראשית ובשבשת ראשונה כתוב בו בירכתי וקידש אותו (בראשית כ ב) (ושב"ס בב' קכא ע"א ד"ה שבת בראשית): [ב] וכן החוספות תחובות ה' ע"א ד"ה אלא מביאים המשעה בקיצור בשם המודש רבה ועין בחידושי הרד"ל על המדרש רכה שם שכח אבל באמת הטור העתיקו מן הפסיקא רכתי פס' בgn: [ג] שין לעיל סימן חורב ומוש"כ בהגנות והעודת אות ה:

העמק ברכיה שאילתא קסז שג

רמט תשובה טריעת שער רביעי ח טריעת שער רביעי ו

לא תעשה ועשה תשובה, יdag לענו ויכסוף ויחכה להגעה ליום הכהרים למן יתרצה אל השם יתברך, כי רצונו חי הנפש והגוף וחיה כל נוצר, כמו שנאמר (תהלים ל, ח) חיים ברצונו. ועל כן אמרו רבותינו זכרונם לברכה (ר"ה ט. א) כל הקובע סעודה בערב יוסט הכהרים, אבל נצטו להתענות תשייע ועשיריו והתענה בהם, כי הראה שמחתו בהגעה זמן כפרתו, ותהייה לו לעדה על דאגתך לאשנתו, ויגונתו לעונתו.

ט. והשנית, כי בשאר ימים טובים אנחנו קובעים סעודה לשמהת המצאות, כי יגדל וישגה מאי שכר השמהת על המצאות, כמו

מאור השער

ח) יdag לענו ויכסוף ויחכה להגעה ליה"כ למן יתרצה אל הש"י וכו'. חידוש הוסיף רבנו על מה שהביא בשער א' (אות ט"ז) העיקר החמישי הדאגה. שידאג מעונש ומהתגברות היצור, ויתחיק כל ים ויתפלל לה' להצילו מצרור ולעזרו לתשובה, וכן חללים ע"ז שישוקק ליה"כ שתהא כפורה שלמה. ויתכן שככל זמן שלא תחכפר לגמרי עדרין יש בו זהמת החטא ונען של עבירה גוררת עבירה, וא"כ זה שירק לעניין של דאגה ממכלול שיכסוף להגעה לכפורה של יה"כ ויזדק ע"ז ויפטר מחתמו.

הראה שמחתו בהגעה זמן כפורה, ותהייה לו לעדה על דאגתו לאשנתו ויגונתו לעונתו. רבנו מרים מצות אכילה של ערכ' יה"כ, דלא כפשוטו שוה מצד ע"ז יש לו כח לעמוד בצום, ע' ר"ש (ברכות ח' ע"ב ר"ה מעלה) הכנינו עצםם בחשעה לחודש לנני המחרת כבודך השלויש שכתוב רבנו באות י', אלא שזה גלי שמהה שמתמלא חזקתו לכפורה. ע"ע אותן ט'.

ט) סעודה לשמהת המצאות, כאמור לפ"ז כבר אין ראי' מסעדתו שמרתא שמהה שבאה הכפורה ושנכנס' וושאף לה' ממש'כ' בעל בסמור באות ח' שתה' לו לעדה על דאגתו לאשנתו, והוא שפיך שירק שמהה שמהת המצאות של יה"כ והתשובה שמצויה עלייה, והרי חזין שלא כל מי שב בתשובה דואג כל כך לכפורה שוה עוד מעלה בעיקרי התשובה. ואולי הם ב' טעמי נפרדים שי"ל בביואר המצאות לאכול בעייר'ך, חרא להראות שמחתו שmagig זמן כפורה, ועוד לשמהה על מצות יה"כ. וצ"ב.

יגדל וישגה מאי שכר השמהת על המצאות. נראת שאין הפירוש שככ

(ט'ו) י/ג זט גיאור איאו געדי גאנט"ז ו' אירגא-זונט'ו

רmeta תשובה טריעת שער רביעי ו

(ויקרא טז, ל) כי ביום הזה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני יי' תהרו. עבר על כריתות צעל מיתות בית דין ועשה תשובה, תשובה ויום הכהרים תולין ויסורים ממרקים, שנאמר (תהלים פט, לכו) ופקדתי בשבט פשעם ובנגעים עונם. אבל מי שיש בידו עון חלול השם, אין כה בתשובה לתולות, ולא ביום הכהרים לכפר, ולא ביסורים למפרק, אלא כולם תולין ומיתה מפרק, שנאמר (ישעיה כב, יד) אם יכופר העון הזה לכם עד תמותון. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (יזמא לו, א, ח'כ ויקרא) עולה מכפרת על מי שעבר על מצות עשה אחרי התשובה, כי אכן נתקופר עונו בתשובה, אך העולה חוסיף על כפרתו, וויסוף להתרצות בה אל השם יתברך.

ז. עוד אמרו (ירושלמי יומה פ"ח ה'ז) עולה מכפרת על העולה על רוח בני האדם מהרהור הלב ומהשבת העבירות, וכן כתוב (איוב א, ח) וייה כי הקיפו ימי המשתה וישראל איוב וקידשם והשלים בבקך והעלה עולות מספר כולם כי אמר איוב אויל חטאנו בני וברכו אלהים בכלם.

ח. ועתה כי אין לנו קרבנות בעונתינו ובוננות אבותינו, אם חטא בהרהור הלב או שעבר על מצות עשה, יקרא פרשת העולה אשר בתחלת סדר ויקרא ובתחלת סדר צו את אחרן, כי מקרו פרשת הקרבן יהיה לנו במקום הקרבת הקרבן, בין שנקרה בכתב בין שנקרה בעל פה, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (מנחות קי, א) כל העוסק בפרשת עולה, כאילו הקריב עולה. בפרשת חטא, כאילו הקרביב חטא. בפרשת אשם, כאילו הקריב אשם. ואם עבר אדם על מצות חטא. ←

מאור השער

ע"א) זכוו תולה דהינו שודחה הפווענות. וכי"ב ברני ספק טומאה שאין שורפין, אבל כאן מה תולה, וא"ת דאין מביאין עליו יסורים, הא لكمן תשובה יה"כ תולין ויסורים ממרקין ובחולו ה' נאמר גם על יסורים לשון תולין, הרי דאין זה מצב שלא יחכפר ולא יבאו יסורים, וצ"ע, דהollow דעתן לא מתכפר ולא לשון תולין.

ז) מהרהור הלב ומהשבת העבירות. ע' שער ג' אות מ' ומא'.

הצדקה, כי היא מוצאה גם מן המות, שנאמר (משלי י, ב) וצדקה תציל ממות. וכי אין לו ממון לעשות צדקה, ידרט טוב על העני, ויהיה לה לפה לבקש מאחרים להטיב עמו. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא בתרא ט, א) גודל המעשה יותר מן העושה, וכן יעסוק במצבות גמלות חסדים לעזרת חבריו בעצמו והשתדלתו, כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (סוכה מט, ב) גודלה גמלות חסדים מן הצדקה, והצדקה לעניים בלבד וגמלות חסדים בין לעניים ובין לעשרים. וכן ידרט על לב העני ויבבשו וניחמו מצרתו, כגון שנאמר (ישעיה נה, ט) ותפק לרעב נפשך. ואמרו רבותינו זכרונם לברכה (בבא בתרא ט, ב) כי המפيسו בדברים, גודל מן התנותן צדקה. וכן יעסוק במצבות בקרור חולים וקובורת מותים ותנחותי אבלים ולשמה חתן וכלה, כי כל אלה מדרכי הצדקה. וכן גודל כולן מצבות תלמוד תורה לשם שםם. וכל המוציאות שזכרנו, הן בכלל מה שאמר שלמה המלך עליו השלום (משלי טו, ו) בחסד ואמת יכופר עון, כי קניין התורה נקרא קניין האמת,

מאור השער

החמורות, שלכאורה משמע בגם' שאין מונה מוה ג"ז תשובה יוסדר הכהפра בבריותות ומיתת ב"ד הוא דוקא ע"י יסוריין, ורבנו למד בק"ז מה שנאמר צדקה תציל ממות, הרי בע"כ דגם על עיקר גזירות המיתה שוגג בגדוד עונש וגם בגדוד מכפר ועם כל זה יש נח בצדקה להצליל מי שהיה חייב בלי זה, ק"ו שתצליח מיסוריין, ואם נימא אכן לו כפחה מוה, מה הועילה לו הר הצללה. ומשמע שמתכפר לו.

ומי שאין לו ממן וכו'. ג"ז חידוש בסוגיא דחlinky כפורה דשיך למלמד מצדקה על מי שמעשה אחרים שם יתנו עפ"י חז"ל גדול המעשה יותר מן העושה (בב ט'). הרי והמ עצם המוצה מגינה כ"ש מה שיזהר גודל, ואין לומר הרבה עצמו שנותן יש לו שוםכח. רק מעלה המוצה, ולכן גם המפיסו בדברים בכלל בואה שתצליח ממות יסוריין...

וכגnder כולן מצות ת"ת לשם שםם. צ"ב למה נקט רבנו כאן לשם שםם דוקא, הא כי ת"ת כנגד כלום, גם אם אין לשם שםם, וגודל מעלה ת"ת הוא גם בעצם הלימוד כמו שאמרו חז"ל לעולם יעסוק אדם בתורה ובמצות אפילו שלא לשם שמתוך שלא לשם בא לשם, ומוכח בכך (עריכין ט"ז): דכל המועלות הם ג"כ בכלל, רשם ילפין מוה שעונה שלא לשם ג"כ גודלה

שנאמר (דר"א כת, יז) ועתה עמק הנמצא פה ראוי בשמחה להתנדב לך. ונאמר (דברים כח, מז) תחת אשר לא עברת את יי אליהך בשמחה. ובוטב לבב. ומפני שהצום ביום הכהפרים, נתחיבנו לקבוע הסעודה על שמחת המזוחה בערב יום הכהפרים.

ג. והשלישית, למען נחוק להרכות תפלה ותחזונים ביום הכהפרים ולשיטת עצות בנפשנו על התשובה ועקריה.

יא. ואם עבר אדם על כריתות ועל מיתות בית דין ועשה תשובה, אחרי כי לא נרצה העון בעלי יסורים, כי התשובה תולה ויסורים ממרקים, יcinן לבו לעשות מצות המגינות מן היסורים כמו מצות

מאור השער

השמחה יותר משכר המזוחה אלא דהכוונה שהשמחה על מצוה שכורה גדול, כן משמע מהראיות שאינם אלא ע"ז שהר' דבר גודל. ומה שדריבר על שכר השמחה ולא על עצם מעלה השמחה, אולי מהמתה שהראי' היא מוה, כי בתוכה מצאנו שתלה הקללה בה מה שלא עבדה בשמחה, הרי משמע שמידה טובה מרווחה בשכר שעובדים בשמחה. וכן בדברי הימים נראה שדור המלך ביקש ע"ז שהי"ת ישמר זכות לשלים שכרים. ע"ז שמחה בונרכות לצרכי בהםמ"ק. ע"ש (דר"א כת ט) וישמחו העם על החណכם כי בלב שלם התנדבו לה' וגם דוד המלך שמח שמחה גודלה. ושם (כת י"ז) וידעת אלקי כי אתה בחן לבב ומישרים תרצה, אני בישר לבבי התנדבתי כל אלה, ועתה עמק הנמצא פה ראוי בשמחה להתנדב לך. ה' אלקי אברהム יצחק וישראל דוד שומרה זאת וכותה הנדרבה ההיא שומר לעולם. וע"ש במצודות דוד שומרה זאת וכותה הנדרבה ההיא שומר לעולם.

נתחיבנו לקבוע הסעודה על שמחת המזוחה בערב יה"כ. לכאר' יש להעיר למה לא נעשה סעודת המזוחה אחר יה"כ, שאז תתגבר השמחה יותר אחריו שוכו לקרים המזוחה וחכו למחילה עונות. ונראה רלק"מ, רבשלא אילו הסעודה הייתה לגלי הودאה על המזוחה הי' מקום לkosha, אבל אם נימא דהסודרה לעורר השמחה. וא"כ מובן היטב שאם א"א ביום עצמו יש להקדמים כדי להתעורר לקבל את היום הקדוש מתוך שמחה ולקיים מצות היום והתשובה בשמחה.

יא) יcinן לבו לעשות מצות המגינות מן היסורים כמו מצות הצדקה וכו'. רבנו חידש כאן עצה שלא פירשו לנו חז"ל להדריא על היסורים שנקבעו בעברות.

אורך חיים פרד הילברט יום הבוגרים

בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וְבְנֵי צִדְקָה
בְּנֵי צִדְקָה יְמִינֵי
בְּנֵי צִדְקָה אֶתְנָזֵר
בְּנֵי צִדְקָה אַיִל
בְּנֵי צִדְקָה חֲנִינָה
בְּנֵי צִדְקָה תְּהִלָּה

הנתקן קין ו' מארון מזרע פא עי' השם הווא לו לה אמר צער ים ה' כה שעתו נזקן זין י'

THE BIRDS OF THE SOLOMON ISLANDS

לטס נון כן סותה יהא למשמר והשיג כמיב' קרלו, וווקן מלוי פראן ואסessor לחרתונאות. נמלכיה"ל [בכלומר מיס נולאוס מעוד רקסן] ליטמן לדסן דמר גליה לדרכינו ימיכ' קולי שמן צמנעניאן צר מונגע יוסט סקליפוליס ופומיס וצאנזום [נקראים פם, צ], ממיין צכל שטטה נטהטלאן נלו חלוס רע קיטה ממענה, וווקן מיעיס הילו וכן כמיב' צקימין ריש נומר דסמי פילוטו, דסיה לפקד נומר דהמענה ישיין צק'ן
חישיש גס קן.>Hello, I'm sorry, but there seems to be a mix-up in the text. The first part of the text is in Hebrew, and the second part is in English. Could you please clarify which language you would like me to translate? I can help with either one.

תדר ٦*) הגאות
מיומנויות סוף שביתת
עשורה ר'ה עבר יום כפור.
ובן משמע מדברי
הרמב"ם נדרים ג, ט
והביאו טור יו"ד סימן
רטס עמוד שם:

עשרה זקנים
ב) ואסדור הגדתנות דן
טיפולי תינוקות חוץ... אליא
ישיב כל, דהדריר מפרא ערב
משם טוב (הנזכר בפרק ו' ו' שיט
טלחות מתה סוף). ואסדור
של לא אמבל בשוש שלא
לשותו יי' רך בשבות
ירימוטים כטבים, מוחר
כבר עירם יטבנאים ליל
רצונן, וישחם בימי ההוא,
דום מוקרי יום ובב
הנץ עין. דהדריר לאמל נעל מדרין
שטע עז. דהדריר מלהרג דירין
שטע עז. דהדריר מלהרג דירין
בליל הון כוון איב'
(בספר שליח מקפה יומם, פק'
נ' מען ר' יונה). אין נפלין
על פינוקים גורם
היבוריסטים:

אשל אברהם

ג] תוקן ממתקדלים מטעם
ט"פ:

יד אפרים

ר' רבי יוסי [עמדו שזו רוח ומכאן], וכפי בנהתי שם הכה פירודו, כי
הנזכר פעם על מושת פעם על שר, עיין פרשה שופטים ושותרים
בבבון ז' [בדרכם צו, תר' דין שופטים ושותרים] והרב אבן עוזא [שם] והר' א' [בבון
חומר ז' [בבון], ולפריש א', שורין אין ש', ר' מוניה לחמש גנבים
בבון וס' סובכאים. ויתריך ז' [בבון], למה שאל מה מלאכון.
ולמי' ז' [בבון] מהו [נקבל עלי' מדוין] נון חמשה וחובים בערו [שרה] והבו,
הנזכר ז' [בבון], כי א' נונפייש שלקח מרד עבד השטור. והתויר
השטור לא היה שר בר', רש' אליך נון חמשה بعد [שרה] וחוב
בבון ז' [בבון] ולו סוכאו או גוב, ורצה לתופסו, השיב חיות אני ולא גנב.
א' אין לזכום בשלוי. או שאל אמרת כן ומכל מקום רבר וימה
ז' י' הנונה מגיע'ן מבכוין מבכוין כל כך כהזה, ומכל מקום
הנזה, ולא עד' שעוד' [שלקחויתן] [שלקחויתן] מד עברי, והינוי שהמוכר
בבון ז' [בבון] הנזה לעבר עבד והוב אחור ואחתה השופט עד חמשה
בבון ז' [העליתן] [העליתן] לרמי' ממי'ך השער בעניין זה, ואוי שטור
בבון ז' [בבון] המהספער על זה, מה שאיינו זו אי בכם בר' ונמה פמי' מה שאל

נוי שעבר שבח יומם טוב וכדומה מזווע לאכול, מכל מקום אין לנו הקב"ה לאכול ולשות ובטוחים שייכר עונותינו, מה ש אין כן שוגר כל להתענו בעשייה ולכפר עונותנו, ופעם אחת בשנה לא נקרה היחייט מרד רוח הבשורה, כי לולי הבשורה על עמל אוד לפיהו היגור כן, על זאת כמה וכמה (בגדר) [בגדי] הנפש להסיט בגדים החשני בכח יוסף שם דיה וווער שוטר רוחן, שותים רעוין, אחת רקחת (טווין) עבד השור. השיב, לדיידי שורה אלף, וקנחיו גולINIין לך לעסס, יע"ש. הבהיר זיל זגדו שאיז רוחה האיאן בשם מהרש"ל רק המוכך מעב' הי' והובים, ועבד אמר והוב, ולא נתרצה המוכר רוצה ל Kunot ולא היית מתיירא מלוקח אחר אפללו הכי מיד נתמי מהה, ולא לך מיד העבר. והת"ז זיל תירץ כי' הירוצים על ב' לרוגרנץ' [הנתהן] המכובד מצוחה. וגס א"מ לא גצטינו לאבל ביטו זה, כל מוקם כיון ניזאך קמיה קורושה בריך הויא רוח האכילה, בטוחות עין אהוב. עיין ב' ח"ש' בוה. ועיין פרישה (אות א') דמפני ציוויל או עינן, ייעש. וחמשן יהיב דמי, ציריך עיון בעכרים*. והחמור עכרים, חמנס יהיב דמי, ציריך עיון בעכרים*. והבן:

(ב) מ"א פק"א גנוז במו"ר ר' ו'בו'. נתקענו נד טעה לטעמך:
ד' ר' שיטים
ה' ואכלבלו, א' אפשר להתחננות על כל פווי. ואמנם לאמן דסכירה ליה שהאו רק
וועגונג ישראל ואסכחורה אקיין, וועטס הנגען כדי לשומרנו גור באהת הוות הקדרש.
וועיגערווארטהויס, וכטראָט שביב האַבְּבִי גאנד עריה אונטן, א'יך מורה לערתונן
וועיגער הילטן כוין שאון לו שמורה וועגער ווועראָה לי בהא תאליאָ נמי מנגהי מלהוֹת
הארה (זוטר זוטר)
וועיגער בעבובת המבאי לאוקן בסוכו דוריין, וויל':

בד"ה (ט) גביה טפי' ואסכוור התחננות. עין עלי מלחים פמן (ט"ז) [ט"ז] אונדר כ' אונדר כ' (ט"ז סק א) ובויר עיון ל'ה. ניב, ולפוג'ן למאן רסכלהו לא שחש אונדר מאג'יה הכהונין, או שיריה לו כת להחננות בום הכהונין כפירוש ר' יונה פרץ פ"א עכ' ונדי כל האיל'ן). א'יל אפלל העתיה חלום, אעיג' התחננות אונדר גאנדרה לא להציגו מושם הכל מחר להחננות בשכונות ובפורטי, גאנדר גאנדר. נוב' יומן, כוכנרטס איננו אל מס טמיהו ייט וווען, אבל דורות כהונין דהנ'ת' בעודו, כטבורה בעידרין (ספ' א), עיש'. ואפערת להאלך בון קין טוב טב זונען, בו אין יומן מועב לאחים הצעניין, אלא שיש שם בזונען איטילע, בעטטע אהוט דהאנדרה של שם היזדשכ'ת הילגנין (שא"כ גלען), ר'יל א'ר זונען.

ע"ט מיכון נפקה נון למצע"ס נאלו דרכו
טהילן וקיילן כל' יטמעל לדמפיק מהי
כלו מוקם לנויני דיסוכ"פ.

באמת לד דיקט כי ס"ר"מ ג' קוליר
כלן מיז חילדה בוס קומפני,
סקודו מטלר גמן' זכמ"ק אולין דיקון
ברלטום נמלים עיסוכ'ם ול' מוגם חילדה
געלמל' [ימタル לי'ה'ה לאשנ], ול' סוקיל
ל"ר רק שיט טדור מעניט פיות זה, וכ'!
ב' מושק נמד דין לחור מעניהם ול' נמל
שיט מזות חילדה פיות זה.

ונַפְרִיָּז כְּמֵי דָמֵי רַב מִיחָד מִלְחָמִים,
דָּסִים גּוֹפֶם קָלָמָר יוֹצֵא צְמַעַת
מִמְעָנִין וְסָלֵם נַעֲטָלָה מִמְעָנִין וְרַלְלָה דְּכַוֵּן
לְמִפְרוּלָת נַמְרוֹת קָמִיוֹן נַעֲמָנוֹת נַעֲשָׂלִי
[גְּעֻבָּר לְמַדְשָׁת מַעֲנוֹת נַעֲמָנוֹת נַעֲשָׂלִי]^ה כְּכֵל
עַל כְּלִיקָּן צְלָקָן מִמְעָנִין נַעֲשָׂלִי טָהָרָה קְכָנָה
רַיִל נַעֲמָנוֹת בְּ יִמְשָׁס, וּמְלָדָה טָלֵן יוֹתָה
מוֹרָה עַל סַקְנָה וְדַכְמָבוֹג יוֹסֵף נַסְסָה, כְּלִי
הַס קָמָעָה נְטֵה יְטֵה נַטְיוֹל עַמְּיָה נַעֲשָׂלִי,
נַעֲמָה צְלָמָקָר לְנַעֲמָנוֹת נַעֲשָׂלִי סָוֶה מִכְמָה
סַמְנוֹת לְנַעֲמָנוֹת נַעֲשָׂלִי שָׂטָן תָּוְסִיר כְּרָתָה.
נַעֲמָה צְמָה צְלָקָן מִמְעָנִין נַעֲשָׂלִי לְכָרְחֵיל
סָוֶה פְּצָוֹת מַקְרָלָה מְגַלְלָה דְּרַכְלָה דְּוַעַיִים,
צְבִינָסָה וְכְפָפִיסָה דְּקָרְלָה.

הגהה נגממי" סוף כל יוככ"פ [נכטופם] נגייל מנגאג טלטשי ?ל' שקיי גמיאן ימיס יוככ"פ צמו"ל כטלר יויס מוג צאי. ק' פיס סס צוא"ל: זיומה צליג נאגו כל ליכלטן נעדומ סאי יוככ"פ בטלר יט מפי

כָּאֵלֶּה לְמַעַן נִרְבָּרָבָר.

טז משמרת ימים נוראים

סימן לג'

בעניין מצות אכילה בעיוה"כ

ברכות ט' כ' רכ' פמי נר פמי קובלן
המפלמינו נפלטימיל דוכלא
סמל [דכמוי], וכונערן גרכ פלטימיל
לכלא עי"ט צמאויה פט"ק מיי ליא מיט נר
רכ' מדיפמי ווענימס הט נפצומיכס נמאעה,
וכ' נמאעה ממגעין וכטול גאנדרה ממגעין
הלו נומר נך כל שטולל וטומט נטצעיע
מעלה עלי' קכטונג כללו גאנדרה מטצעיע

אל ל"ע נ"ז' הרמ"ש ו"ל וככ"פ סגר"ה ו"ל נמי'ו ס"ר ר' דב' דילט נ' מופת נצחה וח"ט, רק נני' צנ' יוכ"פ, וס"יו כר' יטמען דדריס נא מקרלה דוועימס ננטעה, וול"כ ת"ז נו' גנטלי, פירטש" ו": "ז"כ קה' מל' קיל' לנו עמלס מנטעה למושך לנו'י קמלה סר' טו' צעיני כעינוי סיס". כי נקדיח נלפי' מקרלה הטעז שט' לאכל' נזיעכל"פ, צערעמל דרט"ז לאכין עט'ם נעני' יוכ"פ ומטען"כ קפונ' קומ' גמי' בעינוי' קיס.

ונעטני ומיילנו בכבר מודה לנו, ר' מודקלתו וככמוכ גלען עניין ילי' מוה לבלון ר' נ' נרלה השננה ט' ה' שכהןך נה ננער עיר מימרלה דרכ' קייל' כמכ' "הילם מטהה לנו קוול עניין וכוין לדילימו עניין סקינ' כל דמפיק נמלילה וטמיה טפי עדף", כי שוקר ממירלה דרכ' מיל' קוח לנו ר' דכל שמלאה נמלילה וטמיה עדף", זה יילך מודקלתו וככמוכ גלען עניין וכוין מדבבך העניין ננעריה מטהה דרכ' קייל' מוה כל' קומראת נמלילה וטמיה טפי עלי' מוה כל' קומראת נמלילה וטמיה טפי עלי' מוה ונעטנו כמכיעי ט', וזה כמכונ'ם. והנה בעיקר מימרלה דרכ' קייל' מדיפני דלמר "על' הולול וטופה כמכיעי כל'ו מתענ'ג ט' ו'י', ג' דה' קין דלמר פלורי' הילך חוויך דחוויים נמלול נמאניע, ט' ב' ייל' עיל' עיל' עיל' קחיו' "חיב' מדים נמלול נמאניע בס' עטה ק מעלה על' בכמוכן כל'ו

המגנו מוה, סבבם מדלומיים הן מוי
לכטוע טהרה ולארטות נחליל
וכסיה, וכטיטור מה"ס רק צל"ם יתענה
צ"ר צל"ם יטוטול בעניין גנטיש, רק
כל שמכחיר ומוחק גוטו טפי לטעניהם חפצ'ין
מעלה טפי ומה שטענק נאכבר טעניהם
דענשיין. ולכן צל"ם הוציא רבי חי'ין לדס
לטול ולטמות כו", סבבם זה חי'ין מוי'ץ
סהיליטו רק צפוטל עיינ', רק מדקללו בכמוצ'ז
יעיני יטפי' דהמרטה דהה ומוחק גוטו טפי'
לטעניהם קשי הכתבר סבבם יומר ונמצב כלילו
הטענינה. וזה מפוקת גאנון רבי' ניכרא' ט
גע'ן "טפי עדיף" סבואה פירס נימירל
כלן האחול וצומה. וכן מד"יק מלען בטור
קי' מריה' סכ' "מי רבי חי'ין כי' ומדלפקה
איקון כתטעניהם צהיל'ך צ'ר'ן להטענום
גרדאה מל'ז אכטבם מן הטורה פיזי
ולחטונו צו' רק צל"ם יטוטול עיינ'ו
גאנוטנ'ם נעל'ין יטוטול ציטול עיינ'ו
עטשיין, ורק מדלפקה קלח גאנון "ויעיטטס
חנטיש", נמדנו מוה סהאכבר צל' עיינ'ו
עטשיין נמה שמחוק ומוכן עטמו נחליל
סבבם נקלות עיינ'ו דעטשיין קרלו בכמוצ'ז
יעינוי, שקדוד סבובו כו' רק צל"ם יטוטול נידי'
טוטול עיינ'ו דעטשיין, והמי'ון מה"ס הול' רק
איקון כתטעניהם צהיל'ך צ'ר'ן להטענום

ונשמרת

עמ' י. משמרת ימים נוראים סימן לג

לטפיין מ"ס סיעוד דברי סכל"מ, דלוואם
ה' דלן קי"ל לככ' חיש' מדיפמי
ויתר מנות לסייע להלחתת נמלילה במעויסכ"פ,
ב"מ זמה דיטש ליהו מוניג ניעויסכ"פ וזה
צוטן פ' מקרלה מעסס והוועת להעננות
וועוככ"פ עט כלערן טוקטור להעננות

וב"ה גס נצון פכו"ע ס"י מד"כ ס"מ: מיטול סמנים דיווכ"פ, חסן לחוק סוליה, וכן כביש כל"מ פפטוות רק לחוק זה מהקורה להמתנו נזיעוכ"פ וגם לנו לדרכם נאך, מיל מעסן חונם הממענין בזיהוכ"פ וכמוועג"ל.

לעומנותם, אך יט לאפרת ט צמלה כענין
מכין עמו עניין יוכ"פ, וכמתוך כי
נס צגור נמי מד' ח' לע' "זהו מלחמתם
ד' מה יטיל כלם זיה להמענות מל' יוס
ה' נבנה ולטומת נ████ עונוניותם ולויס
סימכלו יטטו מילא כדי שיכל נס מענות
ולע' מיה לסת חמוץ חל' תחיה חברה נ'

וְנִכְנָס בַּעֲדָס דֶּרֶתֶל לְכָמֵד מִבּוֹל
מִלְאָן רְטַבֵּי נִכְמָה קָחֵל כְּלָיָן כְּלָיָן מִזְבֵּחַ
יְלִיה עַמְלָעָה חַלְמָה יְקֻדוֹן רַבְּצִי הַלִּיה.

וידוע שמנא ג', בגדותם ו' ג' סכוניות כ"פ
סיה חול ממליס וכ"ר סבה מקיש
כל טיס מום מליל, ומכן שמו "ה' ג' ל'
מלך ע"ז שלון ומלוא. וכן שמנא בג' נ' ג' ל'
תשליש סמוקוו דבמי ר' ג' גראט בטנה
הכ' ג' סכ' ז' כל סמליטה חולילא וסמהה טפי
עדף', ויטינו שמתנו על כל זו שמתעני.
מן גראט סהמוץ' ה' ג' פליג טה שיקוד
סתמו לארטם חולילא וסמהה, רק חייו
ס' ג' צו' רק כ' "לברות נקנעה", והינו

לפיוֹסְכֶּס פ' מקונג נוה כי נ hollow מלהוקטיס
שלאונציגים צוֹזָה' נעמדו לימן דין ומחצון לפיי
כמה כבוזו.

וזהו טעם ל"ע לפס לדמה אטמאלר בא' לטמי
ב' מנטלון, סיינו לטמתון לפני מי חמס
מנטליס וכ' חניכס צאנכטיס, דנטטונא
ונטטליס יטל צומטן צנדמאן צעהיניכס כליאנו
חמס עולמייס עכסי צאנטיס, ומיטמלען
ומודווין לטמי חניכס צאנטיס, וו' יונאר חמס
מכל אטטחיקס, גליג נטפליך יוקוליס צאנטיס.

בוי בים זה יכפר עליכם לטהר אתכם מכל חטאיכם לפני ה' תטהרו, ונמשנא סוף יומם ליחם אמר ר' ע"א אשריכם ישראל לפני מיהם מטהר אתכם אביכם שבשימים וכו', מלךך ליש מה נם ר' ע"ז לאופיך נפלט כל מכך מני גור ברהמג

ונדראה צמ"ד נתקדים לדנינו לעיל בפיו
קיים לרם עולט וכו' חס כנניות חס
כענדיס וכו', ומוקן קדנסים לדננה כספער קרון
לודז פ"י חס כנניות קהיל עעל ענייני קנסטה
טוויע"ס ויט לסומיס לטלכורה לחז' מרדביסים גל

שםיס (כלמות ל"ג), הגד עניין עפ"י סחכט
פטול (חו"מ ס"ק קמ"ו) דמה"ט הומלייס
הצינו חמי'ו מולתקן, כי הגד חמי' ב' למדוד עס
בנו מולה, וכמו"כ סקנין'ה מיע' למדוד עמנוא
מולקה לדוחה חמי' צבצמיים, וזהו שצינו חמי'ו
למולתקן עי"ט, וכן לדור י"מ' מיע' למדוד

בזד לימן דין ומתקון נומולדא, וטיננו המס
היסס קיוס כולכם, טנדלה צעניניכס כללו המס
מלין קיוס לפני כי' למעלה, ומתרעט צמראטה

ללא זוכין ומכין, הכל צס נס יועל
לטפה ומטוגנה, הכל עכיזו מועיל סמתוגה,
כ נמלה נטב כל סט על פצעינו ונקל עליינו
מהם טהור נסוך עוד לנו, ונכחך מהילא
וסקילאה מריה מלך מומל וסקולם עכ"ז.

עתה נמלט דמי טופחה מטוגה נלופן וְ
טנדינה גדרמו שעומד לפוי כה
כוד ליתן דין וטאנון וממודש וממלחיט עז
עטפה נכו מלך גוטה וכליימה, ונעטה נמל
נוטל לפוי קקע"ה, זו מצח כללו כדר מה
לעוואס הפלין', נמג'ה לדכני פ"י לו יוס
וְיימה שמכלפ על הכל, ומtronך נפער מן
טיסוליך.

וזו לתוכיון קלי מוי לפניך, שכאני נדמה
בדעתך שכנני עומד עמה לפניך ליטן דין
שכונן, ונחופן וזה סכני ממושקה כליה מלון
הה וכליתם ומונען קמי לדקוכ'ה, והסתיות
שכני מנקט דמלהלוין לדמותה שסתומה מושק
חומץ פלזיט הילל נב ע"י יקרים, דמליחל
חצצתה ס"י נחופן וזה, ממשיל סדין גוטן
לחיות נפמל מן טיקוליס.

ו שמלר המכובדי כי ג'וס זהה יכפל עלייכם
לטאל מהכס מכל חטיהיכם, ע"ד
בוגרל מפלטיכם דלא דהמר מכל חטיהיכם
נו הפי' מהוון חטיהיכם צוריין יכוויס
יללה, והוא צמחיי לפנ' כ' מסלוו, לה
סגולים נחפוץ צמדאש צעומדין לפנ' כ'

ללייל כל גדריו חורדי השם

לעתנאי עלייה וטהרים, וזה מון יון
קנס דג זוקול וקייס מומת חכילה נין
ממון שמלחת גנטפ, צו גרס
לטנטק "ק' ימי" עליינו לאונטן
לעכוב, ולכמורה מה גדלה כ"כ הילסמה כטחין
ועוצין סמואס מטוך שמחה צגולם מליל
פולרניעי, המכ י"ל עניינו ע"ל לדיען

ובזה היה סה דה לסתת מעין סטודיו געוו
מייט ליטוויז דהילע צערל
מאלטהייך לאקייס מומך שממת שנטפֿטַס
מעלה האטוז עט כל לא אטנאָן, וגואר
עליגט וסְקָנָּס יְהִי עַמִּים סְקָנָּס עַלְיִים
עוטאה, סְקָנָּס טְמֵנָה קְבִּיכְלָה קְבִּיכְלָה אֲגָּדָה, ווֹס
מקוֹס קְמֻזָּה לְקָרְבָּן וְמוֹנָם וְלָלָן
כְּבָשְׂמָחָה, אוֹ גּוֹרֶט כָּן לְמַעְלָה, וְלִין קְהַצְּגָמָה
כְּלָרְלוֹן, חָלֵל חָסְמָקִימִין סְמָמָות מְמוֹךְ שממת
שְׁנָטְפַּטְס גּוֹלְמִין לְמַעְלָה צְמָמָה כְּבִיכְלָל, סְקָנָּס סְקָנָּס

1

אליל בל גדרי

ויש לנו לטענה נטפל בני יששכר (מלוחל מושך מארלי חותם כ"ז) סוקטה כיון צוה על כל תלמידיו (קידושין מ"ט): ספקדק למת ספק עול מכם שמי קידיך גמור וממוך רעע גמור מקודם שמול הראיה נמסוכה, וקסה שלם י"ש עבירות דלתי מאי מטאונה למודה, וחילול כסא רק יוס קמיימה מכפלה, ואין גובל לומר מהבדים וכו' חמשתים נפק בכם בדחים כי ביום זה יכפר עליהם עלייכם לטוהר אתכם מכל חטאיכם לפני ה' תטהרו, קדשו קמפליטס נמה לי' מו למייל לפני ט' אמגנון, וכמאנתנו סוף יומנו לימי ל' מר ל"ע באדרים יטרול לפני מי למס מטהלים וכו' מענאל מהכם חביבים צבאים וכו', ומדקדקים נסה נ"ע לאנטוק פלרט הלא מקרלה מיל נ"ג דבר בכתוב

יל'ט נסכלס מה שאלנו הומרים במקילה כי
מי לפניו ככלי מדרה, ולכלי מועלם נפטר
מיומו ככלי מדרה, ולכלי מועלם נפטר
מן סיסוכיים עיי' ס' נטור.

ואולי יט' לו מיר קרויג לדלאו עפ"י מ"ש ס"כ מבצ'ן
ס' יסורייס וכו', ויט' לאכין צהיח טעננה לנו
ונקדים חכל נ' ע"י יסורייס ר' למ' ט' ענילות
וועטלון יוואר'ס מכפל, חכל יסורייס מכפל וו'
ס' הקמיה מכפל, מילוט מהמאחו'ל' וויומול
ל'ין די' וומצון פפי מלך מלכי סמאנלייס
סקנ'ה, ע"כ נדמה כדעתינו כתלו עטה
וחקנן עומדים בס' נטולן בוגדים עטמן לפמי בס'ם
בפלג' נטולן יסורייס.